

Full Parroquial

ANY LXXXI - 19 OCTUBRE 2008 - NÚMERO 4.225

Estimats diocesans

El Papa Benet XVI, fa pocs dies, va rebre el nou bisbe de Girona. Mons. Francesc Pardo va agrair el seu nomenament i la confiança que el successor de Pere li ha manifestat.

En l'inici del meu ministeri com a bisbe de Girona, us adreço aquestes lletres amarades d'agraïment i afecte.

Truco als vostres cors, a les vostres llars, a les ciutats i pobles, per dir-vos: El Pare que ha enviat Jesús, el seu Fill, per salvar la humanitat, ens aplega a tots com a Església per viure en el seu amor i esdevenir-ne signes.

L'Església, que pel nomenament del Papa Benet em confia la missió de ser el vostre pastor diocesà, té la missió de realitzar i d'oferir la salvació a cada generació i a tots els indrets del món. Des del segle IV, a les terres que configuren el nostre bisbat de Girona.

Com a Església, som animats a continuar avui la missió evangelitzadora: oferir Crist salvador perquè transformi i salvi la nostra vida i la de tota persona. Aquesta és la missió que l'Església realitza i exerceix a cada generació i arreu del món. A nosaltres se'ns demana concretament que ho fem a les terres de Girona, però sense oblidar les altres esglésies d'arreu del món, tal com ens recorda la jornada missionera del Domund que avui celebrem.

Avui més que mai, com a Església fraternal i en comunió, hem d'esforçar-nos per viure, celebrar i anunciar que Crist és el rostre amorós de Déu, i el qui ens aixeca de les nostres misèries i pecats, donant-nos Vida, Vida abundant i per sempre. Aquest és el gran repte: anunciar i oferir Jesucrist salvador, perquè cada persona en pugui fer l'experiència, hi cregui, visqui la transformació de la seva vida personal i col·labori perquè la història humana esdevingui història de Salvació.

Hem d'ajudar a descobrir el Crist que guareix, que perdona, que serveix, que prega, que predica la Bona Nova, que renta els peus, que celebra el Sant Sopar amb els deixebles; que a Getsemaní assumeix el dolor i misteri de la

mort confiant del tot en el seu Pare del Cel, que des de la creu ens confia a Maria, la seva mare, perquè sigui la nostra, que mor perdonant; i que, un cop ressuscitat, confia la seva missió als deixebles donant-los l'Esperit Sant, i proclamant la benaurança de la fe: "Feliços els qui creuran sense haver vist".

Sí, hem de viure i comunicar, com a Església que fa camí a Girona, que creure i ser cristià fa feliç i molt feliç. Per això tothom ha de poder constatar que ens estimem de veritat i que som feliços, perquè la nostra vida té sentit i podem oferir a tothom una vida amarada de l'amor de Déu.

Com aquell matí al llac de Galilea, quan Jesús pregunta a Pere si l'estima, i ell, sota el pes de les seves negacions, respon per tres vegades: "Senyor, vós ho sabeu tot; vós sabeu que us estimo". Avui també, jo el primer, amb tots vosaltres, conscients de les meves i nostres "negacions" personals i comunitàries, també humilment li diem: Senyor, vós ho sabeu tot; vós sabeu com us estimo i com volem estimar-vos.

L'ordenació episcopal i la presa de possessió és una festa del Senyor Jesús, el Bon Pastor, una festa de l'Església catòlica, una festa de la nostra diòcesi de Girona, perquè verifiquem en el ministeri episcopal la seva promesa: "Jo seré amb vosaltres cada dia, fins a la fi del món".

Pregueu per mi com jo prego per vosaltres.

Us vull conèixer i desitjo que em senti molt proper.

Us estimo i us beneixo.

† FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe electe de Girona

Primera Lectura

Is 45:1,4-6

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes.

El Senyor li diu: "Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis, t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre".

Segona Lectura

1Te 1:1-5b

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (22:15-21).

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: "Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, ¿què penseu d'això?: ¿És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?". Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: "Hipòcrites, ¿per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut". Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: "¿De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?". Li diuen: "Del Cèsar". Jesús els respon: "Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu".

La resposta final de Jesús, *doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu*, sorprèn els seus interlocutors, de manera que se'n van sense fer-li més preguntes, ells que s'hi havien adreçat precisament amb la intenció de sorprendre'l en alguna paraula comprometedora... I és que Jesús no es posa fàcilment al costat de cap bàndol, sinó que, com els mateixos fariseus i herodians reconeixen tot "ensabonant-lo", diu la veritat sense deixar-se influir per ningú: aquest és un dels trets de la seva llibertat. Jesús, doncs, no dona la raó ni als més na-

COMENTARI

DÉU I EL CÈSAR

cionalistes ni als servidors de l'imperi: tantes vegades els partidismes acaben ofegant la veritable justícia, i d'un aspecte parcial se'n fa punta de llança mentre no s'aborden les autèntiques qüestions que perpetuen situacions d'injustícia... Amb la seva resposta, Jesús posa cada cosa al seu lloc, fixant també uns límits al poder temporal. Ni saltar-nos les normes i lleis del nostre món com si n'estiguéssim exempts,

com si fóssim d'un altre planeta, ni rendir-nos als peus de cap ídol, perquè Déu és l'únic Senyor. Límits per als privilegis de grup per raons històriques, culturals, religioses. Respecte a les lleis democràticament aprovades, als processos dels pobles, a la independència de l'ordre temporal respecte del religiós. Però també denúncia dels abusos de poder, de la idolatria, de la supèrbia que hi és a l'arrel i que trenca la fraternitat, el projecte somniat pel Pare per a totes i tots els seus fills...

Flora Ridaura

CONEGUEM MONS. FRANCESC PARDO I ARTIGAS

Sis testimonis de persones que han col·laborat amb el nou bisbe de Girona

"Conciliador en els conflictes", "home generós", "tarannà afable", "mereix confiança", són algunes de les opinions recollides entre les persones que han tractat el nou bisbe de Girona.

Mons. Francesc Pardo i Artigas (Torrelles de Foix, Alt Penedès, 1946), és el bisbe 110 dels documentats a la diòcesi de Girona. Fins ara havia servit a les diòcesis de Barcelona i Terrassa. Té fondes arrels gironines, la seva mare va néixer a Mieres (Garrotxa) i amb parents directes a Fonolleres i Torroella de Montgrí. "Vinc com a servidor de la diòcesi i de la vida cristiana de tots els fidels", va dir en el seu primer missatge.

Full Parroquial ha recollit sis testimonis de persones que han treballat amb el bisbe Francesc per tal que ens ajudin a conèixer millor el nou pastor de l'Església que és a Girona.

Sempre present. "Humanament perdó un col·laborador important, agraeixo la seva col·laboració lleial, la fermesa i l'amistat. Sempre tin-

dré present el bisbe Francesc com el tindrà present l'apreciada diòcesi de Terrassa".

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa-Ègara.

Tot un rector. "El vaig conèixer com a rector de Sant Sadurn d'Noya. Tot un rector. I com a consiliari de la JARC. Era un company amb autoritat. Animador del treball amb el jovent i conciliador en els conflictes. Ja se li endevinava que anava per bisbe".

Mn. Josep Maria Castellà, rector de Lloret de Mar.

Prec. "Des de l'amistat i el treball en comú (1993-2000) al CEP (Centre d'Estudis Pastorals) desitjo i prego que el nostre bisbe Francesc ens ajudi a tots, preveres, religiosos i laics, a fer comunitat i a posar en pràctica les orientacions

del Concili Provincial Tarraconense i del Vaticà II. Benvingut!".

Mn. Josep Taberner, rector de Sant Pere i Sagrada Família de Figueres.

Un home generós. "Sempre l'he vist com un home generós i entregat. Home d'acció, tant de jove com ara madur. Servidor de Jesús, l'Església i el poble. De tant en tant serà bo que vagi al camp de Montilivi, ara que el Girona és a Segona, perquè un bisbe, com tot-hom, si està tranquil i sense nervis, es fa més proper i, fins i tot, més eficaç".

Josep Maria Rovira Bellosó (Barcelona).

Tarannà afable. "Té un tarannà afable, proper, inquiet, reflexiu i d'acció, que li dona una especial sensibilitat pastoral i evangelitzadora. Per les reunions i inquietuds que he pogut compartir amb ell, goso apuntar que confiarà i compartirà amb tots: laics, preveres i religiosos, per continuar edificant l'Església que és a Girona, i un full de ruta acompanyant deurà ser l'esperit i la vida que abona el Concili Provincial Tarraconense".

Mn. Pere Domènech, vicari episcopal per a la promoció i coordinació de l'apostolat dels laics.

Mereix confiança. "Vam treballar molt junts al Concili Provincial. L'activitat de Mn. Francesc Pardo en parròquies petites i grans, al Penedès i al Vallès, és valorada. Per això mereix confiança: coneix la pastoral de base i la gent. En el Moviment de Pobles i Comarques i en el Centre d'Estudis Pastorals ha fet bona feina. Estic segur que aquí també sabrà acompanyar els laics, atendre els capellans i acollir tothom".

Mn. Joan Busquets, consiliari del Secretariat de Pastoral Familiar.

ITINERARI PASTORAL DEL BISBE FRANCESC

Quan l'infant Francesc Pardo i Artigas, el juny de 1946, va rebre les aigües baptismals a la parròquia de Sant Genís de Torrelles de Foix, evidentment ningú podia preveure que el seu camí seria el del ministeri sacerdotal. Possiblement tampoc podia preveure el seu professor Carles Soler i Perdigó, que aquell seminarista el succeiria, un dia, a la seu episcopal de Sant Narcís.

INICI DEL MINISTERI A VILA-FRANCA

Altar major de la basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès on el bisbe de Girona va ser ordenat prevere, el 31 de maig de 1973.

Sense moure's de l'Alt Penedès, als 27 anys Mn. Francesc era ordenat prevere a la basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, el darrer dia de maig de 1973. Era coadjutor de les dues parròquies de la vila (l'altra és la Santíssima Trinitat) i de 1979 a 1980 arxiprest.

Vilafranca és la capital indiscutida de l'Alt Penedès, una vila amb gran tradició vinícola, i amb una dinàmica econòmica potent i un fort arrelament a les tradicions, amb directa participació dels grups d'Església.

SERVEI PASTORAL A SANT SADURNÍ D'ANOIA

L'any 1980, Mn. Francesc és no-

menat rector de la parròquia de Sant Sadurní d'Anoia, la segona població en importància i cens de la comarca (actualment supera els dotze mil habitants, un terç nascuts fora de Catalunya), amb un fort impacte de la immigració.

En aquella població, on l'economia gira a l'entorn del cava i la seva elaboració i comercialització, Mn. Francesc va fundar una cooperativa que edificà fins a 70 habitatges socials, en el barri de la Vilarnau. La seva missió pastoral seguirà com a arxipreste de l'Anoia (1980-1993), i vicari episcopal del Penedès-Anoia-Garraf (1990-1993) i rector de la parròquia de Monistrol d'Anoia.

En l'àmbit de l'arxidiòcesi de Barcelona, serà consiliari del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques i el 1985 és membre del Consell Presbiteral i del Col·legi de Consultors.

La parròquia de Sant Esteve de Granollers, en el cor de la ciutat del Vallès, on fins ara era rector el bisbe Francesc.

A GRANOLLERS

L'any 1993 és nomenat (per consell de Mons. Carles Soler, bisbe auxiliar de Barcelona, responsable del Vallès) rector de la parròquia de Sant Esteve de Granollers, que l'any 2004 s'integra en el nou bisbat de Terrassa, del qual Mn. Francesc Pardo serà vicari general de pastoral i delegat per a l'economia; igualment membre de diferents consells de la nova diòcesi. Entre 1999 i 2004 va ser vicari episcopal del Vallès Oriental.

INTERVENCIÓ EN EL CONCILI TARRACONENSE I DIRECTOR DEL CEP

La participació del nou bisbe de Girona en el Concili Provincial Tarraconense va ser com a membre de la comissió diocesana de Barcelona, en la preparació conciliar, i membre redactor d'una de les ponències.

Un servei que li va permetre conèixer totes les diòcesis catalanes, va ser la direcció del Centre d'Estudis Pastoral, entre 1993 i 2006.

“La parròquia és la casa de tots, d’aquells que vénen més i d’aquells que no vénen tant”

Entrevista al bisbe Francesc Pardo que serà transmesa per TV Girona el proper diumenge

Un moment de l'entrevista en el programa “Camí de Vida”, que TV Girona emetrà el proper diumenge, dia 26, a 2/4 de 10 del matí i que també difondran altres emissores locals.

Diumenge vinent, a 2/4 de 10 del matí, en el programa “Camí de vida”, que realitza la Delegació de Mitjans de Comunicació i que transmet TV de Girona i també altres emissores locals de TV, oferirà una entrevista amb el nou bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo i Artigas, que respon a les qüestions que li va formular Mn. Jordi Callejón.

L'entrevista es va realitzar a la parròquia de Sant Esteve de Granollers pocs dies abans de l'ordenació episcopal. Del seu contingut, destaquem el següent:

“Intento viure l'Evangelí, intento viure la salvació de Jesucrist, comunicar-la, predicar-la i també ajudar les persones que m'han confiat que la visquin amb tot el sentit”.

“Vaig treballar un temps en una cooperativa de fusters. El seu fundador em va venir a buscar perquè participés en aquest esperit cooperatiu. En guardo molt bon record”.

“La parròquia és la casa de tots, d’aquells que vénen més i d’aquells que no vénen tant”.

“El millor tractat de pastoral que s'ha fet a les diòcesis de Catalunya és el Concili Provincial Tarraconense. Les millors propostes que s'han fet són les del Concili Provincial Tarraconense. Això vol dir que les hem de recuperar i les hem d'activar”.

“Quan a un capellà li proposen ser bisbe, és un goig, però immediatament després del goig sents el pes de la creu”.

“Ja m'agradaria que els ajuntaments i els diputats, abans dels plens i de les reunions del govern, comencessin sempre demanant perdó. M'agradaria escoltar-ho. Però no ho sento mai. Nosaltres sempre ho fem”.

“Més que prendre possessió de la diòcesi, és la diòcesi la que pren possessió de mi, que és el que ha de ser”.

ECUMENISME
AMB LES
ESGLÉSIES
ORTODOXES
(IX)

Notes pràctiques sobre recepció dels fidels de les Esglésies orientals (no catòliques) a la plena comunió amb l'Església catòlica.

Continuem informant sobre les condicions per rebre, degudament i sense cap ànim de proselitisme, els orientals no catòlics a la comunió amb l'Església catòlica.

1.- Tot cristià adult té dret, per raons de consciència, de decidir lliurement entrar en la plena comunió catòlica. Per tant, el fidel de qualsevol Església oriental que, d'acord amb la seva consciència, desitgi ésser rebut en l'Església catòlica, serà **degudament informat** sobre les conseqüències d'aquesta decisió, **ho comunicarà per escrit** a la Cúria diocesana, i **presentarà un certificat** conforme ha estat batejat en la seva Església d'origen.

2.- Els batejats provinents de les antigues Esglésies orientals o de les Esglésies ortodoxes bizantines que entren en plena comunió amb l'Església catòlica **mantenen les seves pròpies tradicions i ritus, i queden inscrits a l'Església “sui iuris” del ritu de què provenen**. En el cas que vulguin canviar de ritu (per exemple practicar el ritu de l'Església romana) *serà necessari sol·licitar una dispensa específicament i directament a la Santa Seu*.

3.- La celebració de la recepció a la plena comunió serà celebrada pel rector de la parròquia o bé pel delegat del bisbe.

4.- Els fidels orientals **menors de 14 anys** no poden ésser rebuts lícitament a la plena comunió catòlica.

5.- El fidel oriental rebut a la comunió catòlica té tots els mateixos drets dels batejats en l'Església catòlica.

Joan Solés
(Continuarà)

Per a més informació, contactar amb el Secretariat d'Ecumenisme, plaça del Vi, 2, 17004 Girona. Tel.: 972 412 720, els dimecres de 10 a 11.

ecumenisme@bisbatgirona.cat

AVUI, 19 D'OCTUBRE, DIUMENGE MUNDIAL DE LES MISSIONS DOMUND 2008

JORNADA DE PREGÀRIA, REFLEXIÓ I ALMOINA

ACTUALITAT

TORNA EL PROGRAMA DE RÀDIO "EL MIRALL"

Des del passat divendres 3 d'octubre es pot tornar a escoltar el programa de ràdio diocesà "EL MIRALL", que presenta Àngel Rodríguez. S'emet cada divendres a les 3 de la tarda, després de les notícies, per la Cadena COPE de Girona, en el 89.4 de la FM. Hi ha entrevistes, notícies i aspectes que afecten la vida cristiana de la nostra diòcesi.

LA DIÒCESI AL FÒRUM DE PASTORAL AMB JOVES

La nostra diòcesi serà present en el proper Fòrum Pastoral amb Joves que tindrà lloc a Madrid els propers dies 7 al 9 de novembre. Amb el lema "Tu ens fas caminar per les altures", es farà un balanç de mig segle d'acció pastoral de l'Església amb els joves i s'inclouen taules rodones, col·loquis, projeccions i actuacions musicals. La delegació diocesana estarà integrada per una dotzena de nois i noies.

AGENDA

Diumenge, 19.

Girona. Església del Carme. A les 12, missa dominical. Acompanyarà amb els seus cants la coral italiana "Sacro Cuore di Gesù", dirigida per Giovanni Mosareillo.

Girona. A les 5 de la tarda a la catedral, ordenació episcopal de Mn. Francesc Pardo.

Dilluns, 20.

Girona. Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda a l'església del Sagrat Cor.

Girona. A l'Institut Superior de Ciències Religioses (edifici del Seminari), l'alumna Mercè Llobet defensarà la tesina de llicenciatura: "Aproximació a una espiritualitat encarnada en el món d'avui". A les 8 del vespre.

Dijous, 23.

Girona. Al Centre Cultural la Mercè, presentació de la campanya de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2009, a càrrec de Miren Etxazarreta, catedràtica d'Econo-

mia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona. A 2/4 de 8 del vespre.

Figueres. Curs de Pastoral. Als locals parroquials de Sant Pere. A 2/4 de 9 del vespre.

Divendres, 24.

Solius. Comença un Curset de Cristiandat a la Casa d'Espiritualitat Santa Elena. Fins diumenge. Més informació: Tel. 93 762 43 71.

MEMORÀNDUM

Diumenge, XXIX de durant l'any, 19 d'octubre. St. Pere d'Alcàntara, prevere i franciscà reformador. St. Pau de la Creu, prevere i fundador.

Dilluns, 20. St. Corneli, centuri i deixeble de sant Pere.

Dimarts, 21. Sta. Úrsula i companyes, donzelles i màrtirs.

Dimecres, 22. Sta. Maria Salomé, deixebleda del Senyor.

Dijous, 23. St. Joan de Capestrano, prevere franciscà, patró dels capellans castrens.

Divendres, 24. St. Martírià, bisbe i màrtir, patró de Banyoles. St. Antoni Maria Claret, bisbe i fundador dels Missioners del Cor de Maria. Dia de les Nacions Unides.

Dissabte, 25. Mare de Déu del Collell (El Torn), patrona dels capellans del bisbat de Girona. Sts. Crispí i Crispinià, màrtirs, patrons dels sabaters. St. Bernat Calvó, abat de Santes Creus i bisbe de Vic.

LITÚRGIA DE LES HORES: 1 setmana del salteri.